

319

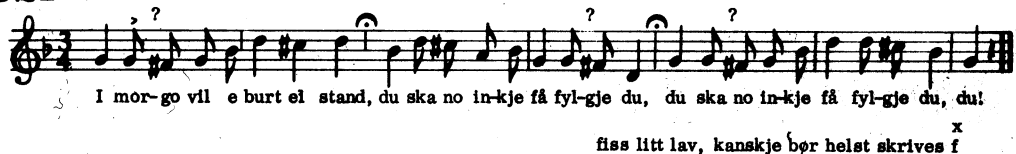
O gjæ-sle-gu-ta - ne e - ra kå-te: dei hop-pa, dan-sa o stu-pa krå-ke; men
når de kjem då ei reg-dn-skur, då li dei ver-re ell man-ge trur, då li dei ver-re ell man-ge trur.

320

Den Ti e va li - ten, e in-kji kun-na gaa; e leik-tø me mæ Jen-to, so Kat-ta mæ
Straa; no tyn - gis min Fot, no graa-na mit Haar, dæ fæl-lø me so tungt et-te Jen-to o gaa.

321

I mor-go vil e burt ei stand, du ska no in-kje få fyl-gje du, du ska no in-kje få fyl-gje du, du!
fiss litt lav, kanskje bør helst skrives f^x

322 HEIMLENGT

Ner eg ten-kje på den gong då eg hei-me van-ka, gjekk i skog o mark o song,
bær o blo-mar san-ka, går det som ein hul-der-lått o mitt au-ga bli so vått.

323

Når e hug-sa på den gong som e hei-mø van-ka, gjekk i skog o mark o song,
bær o blo-mar san-ka, æ dæ som ein hul-dre-lått o mitt au-ga bli so vått.

324

a
In - kji æ e no-kon ræk-le-kjøl-kje, o in-kji æ e so langt i - frå, in-kji fær e

b
O in-kje æ' e no-kon ræk-le-kjøl-kje, o in-kje æ' e so langt i - frå, o in-kje

a
ve - ra med hi-no fol-kje, o in-kji gå med dei an-dre gå.

b
vil e'fyl- gje he-no føl-kje ne' dai haim-att frå kjyr-kjunn gå.

325

Tre mæ-le kød' n vil é dé gje - va, viss du ei te - nest mé vil-de gje - ra, tre mæ-le

kød' n ska du no få, viss du vil båt'n da-rist sun-der slå, viss du vil båt' n da-rist sun-der slå.

326

No lyt e ut aa van-dre, aa sli-te gjør dei an-dre, aa li-te vøl dæ bli; kor

ska e Heim-stad fin-na naar e 'kje meir for - vin-na aa Mag-ta æ for - bi.

327 VESLØ GJENTA

Blan-kø Daa-sin o Mas-sing Pe-pa, her æ Gjen-ta, so Gu-ten han li - ka.

Sørg i - kji, gråt i-kji, bær de 'kji il-lø, her ska du faa de ai Gjen-tø snil-lø.

328

Mas - sing-då-sin o blan-ke pi-pa, får ik-kje gu-ten den gjen-ta han li-ka, so slær han sunn bå-de
då-sin o pi-pa, får ik-kje gu-ten den gjen-ta han li-ka, so slær han sunn bå-de då-sin o pi-pa.

329

Blan - ke då - sin, blan - ke då-sin, blan - ke då-sin o mass-sing-pi - pa,
her æ gjen-ta so gut' n li - ka, her æ gjen-ta so gut' n li - ka.

330

a Bri - ske - hau - ga, Bri - ske - hau - ga, dan-sa ly-stigt med far sin. Kluk-ka ni - e gjekk te ti-e,
b Bri-ske-hau - ga, Bri-ske-hau - ga, dan-sa lett et-te u - re; kluk-ka ni - e gjekk te ti-e,

a kom ho Sig-rid til stø-le, kluk-ka ni - e gjekk te ti - e, kom ho Sig-rid til stø-le
b kom ho at-te tå tu - re, kluk-ka ni - e gjekk te ti - e, kom ho at-te tå tu-re.

331

Gaar e ut ein Kvæld fin-dø e ein Ven jad-dø har e Lyst te drik-kø e
drik-kø e me fuld, tril-la e i køl jad-dø faaer e Løv te lig - ji lel.

332

BAADNLAAT (SPRINGLAAT)

Hei so dand-sa Gjen-ta mi, sylv-spen-te Sko paa Fø-to si, Ka-lø-mank-trø-jø had-dø 'o ny,
ja du maa tru d'æ Døk-kø-ty, Gjen-ta mi tra-lal-la tra-lal-la tra-la-la tra-la-la.

333

Hei so dan-sa fyr-kja mi, fi-re mer-ke ull på søy-a si, ha kje den ul-le vø-re so stri
so skuld'ho fått hø-sor på di Sot-to-te du-de du då dei

334

HALLING ell BONDØLAATT

Hei so dan-sa Gu-ro Saa'n; faar han Bren-dø-vin saa staar'n; Jen-tud' n vil-ja
in-kji sjaa'n tral-la lal-lal lal-lal la

335

So sul-la ho mor på rok-ken sin. So fann ho ei lus i sok-ken sin. Ho
sul-la o gret, so fann ho ei knett.

336

TULLI TU. Springdans

337

Hut-te-me-tu, ves-le Ka-ri Ru, du ska få dan-se met-ta di du, hut-te-me-tu, e ska de smu.

(ikke mer tekst)

338

Hei Ka-ri Ru, e ska de smu so len-gi du står på fø-to di du. Blom-mu-te trøy-e,

blom-mu-te skjørt, o blom-mu-te for-klæ ut-ta-på snørt.

339

Fan-te-lad-da vil-de ha se mann, san, um ho skuld' ta'n i-frå eit an-na land, san.
Fan-te-lad-da vil-de gif-te se, san, um ho so skul-de set-ta li-vet te, san.

Tra-la ral-la trad-la la-la, o tral-le ral-la la-la la-la o tral-la ral-la trad-la

la-la o tral-la ral-la o la-la-la.

340

O høy-re du me, min kjæ-re Sjug-gurd, høy-re du me, min kjæ-re Sjug-gurd, li-te te bisk o

slett in-gen dug-gurd, li-te te bisk o slett in-gen dug-gurd. Høy-re du me, min kjæ-re Sjug-gurd,

li-te te bisk o slett in-gen dug-gurd, li-te te bisk o slett in-gen dug-gurd.

341 SPRINGLEIK m. TEKST

342

343

344

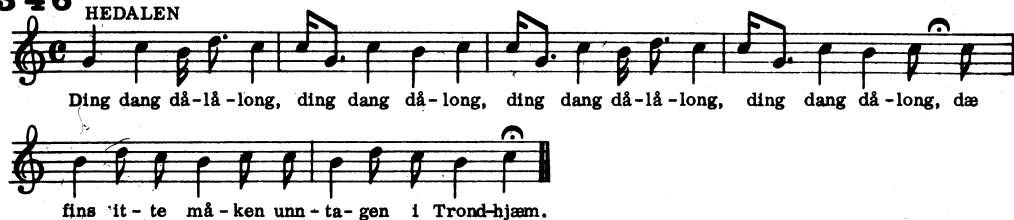
345 REGGLE UM FELA

8
- 1/2

Klokkelåter

346 HEDALEN

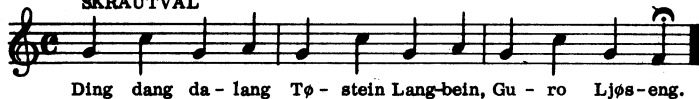
347

348

349 SKRAUTVÅL

350 VOLBU

351 HEGGE

352

353

354 ULNES

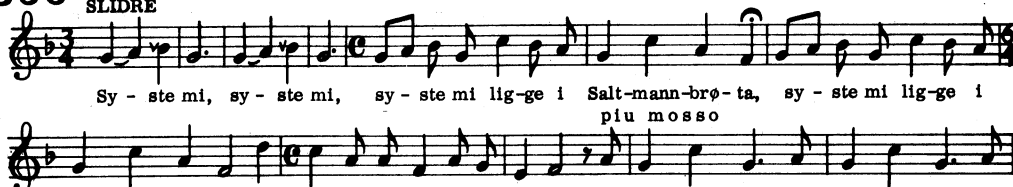
Soleis song dei i fastetidi:

355 RØN

Sver-var Gu-ten min aa Thors Gu-ten din.

356 SLIDRE

Sy - ste mi, sy - ste mi, sy - ste mi lig-ge i Salt-mann-brø-ta, sy - ste mi lig-ge i

piu mosso

Salt-mann-brø-ta, o tju-vad'n sø-va på Ding-lo. På Ding-lang - lo, på Ding-lang - lo, på

Ding-lang - lo. Sudd'l ludd'l lei, sudd'l ludd'l lei, sudd'l, ludd'l, ludd'l, ludd'l, ludd'l lei.

357

Ma-kin, Ma-kin, fin-ne de i Mor-aas-Mør-ken, Tju-vad'n fin-ne de på Ding-lo.

358

A. Seint ko-ma Skje-lad'n. B. En-då sein-dre Bei-tin-gad' n. A. Seint ko-ma Skje-lad' n.

B. En-då sein-dre Bei-tin-gad'n. A. Vangs-gjeld-ko-pad'n. B. Sli-re-gjeld-ko-pad' n. A. Vangs-gjeld-

ko-pad' n. B. Sli-re-gjeld-ko-pad' n. A. Au - sta Å-sad' n. B. Tøl-le-bar-buk-kad' n.

A. Au - sta Å-sad' n. B. Tøl-le-bar-buk-kad' n.

359

Ri-ven sund tø-le du, ri-ven sund tø-le du, æt' n up vil du.

360

VANG

Ko-me nord! Ko-me nord! Ko-me nord so de gjor-de i-fjor! Ko-me nord åt kjyr-kjun!

Fa-ra var-leg, van-dra spar-leg! Ve-gen er so far-leg, ve-gen er so far-leg.

361

THOMAS-KLUKKUDN

Tø-stëin Lang-bein, Gu-ro Ljøs-eng, Be-rit i Gla-bak-ke laag paa ei Snø-fonn.

362

Ho sy-ste mi lig-ge på Sme-da-le, på Sme-da-le, på Kø-par-berg, på Sme-da-le.

Seterliv

400a LUA-LAATT. Gjygre ropa te Mann

Høy-re du Mann, høy-re du Mann, klæ paa de Bro - ke, ta Byr - sa taa Kro - ke o skjøt kvi - tø

Fug - lad' n skjøt in - kjl me; skjø - tø du me, al - dør i Væ - ren de Lyk - kø ska skje.

400b

Høy-re du mann! Høy-re du mann! ko e seg - ja te de: ta på de bro - ke, ta

byr - sa tå kro - ké, skyt kvi - te fug - lad' n, skyt in - kje me; sky - te du me, so

bæ - re ska de, al - der di lyk - ke i ver - den meir skjer.

400c

Høy - re du, mann, høy-re du, mann! Statt upp or sen - gen, o ha på de bro - ke, ta

byr - sa tå kro - ke, skjøt kvi - te fug - lad' n, skjøt ik - kje me. O sky - te du me, so

hev - ne e de; al - der på jord' n di lyk - ke ska skje.

401a

Lil - ja - ros! Ko - ma no! (ikke mer tekst)

ad lib. Allegro

401b

Li-a-ro-sa mi då! Li-a-ro-sa mi då! Kjære sø-ta mi då, vil du sva-ra me no!

Springartrall

Kjære sø-ta mi då, kom å mjøl-ke de no! Tral-la lal-la lal-la lal-la lal-la la-la

la, tral-la lal-la lal-la lal-la la, tral-la lal-la lal-la lal-la la, tral-la lal-la la la la.

402a

Høst-bru-ne Sæ-ter! Du fra din Gjæ-ter Stil-le dig skil-le! Huld-ren skal flyt-te

Ind i din Hyt-te mi.

402b

Å Gu bæ-re me no o før ky-ro mi-no. Dei da rut-tad' i, dut-tad' i lo da,

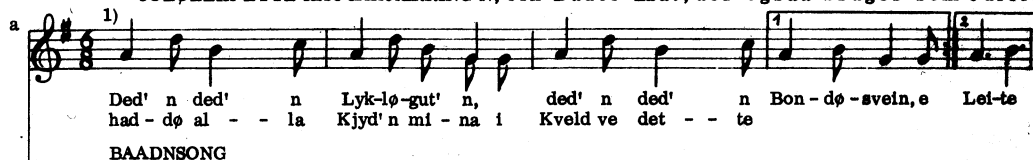
dei da rut-tad' i, dut-tad' i lo da.

402c

Å bæ-re me no for ky-ro mi-no! Hul-la ul-li lu, de lu-de-lu-de lu-lo.

403 LUA-LAAT

a 1)

Ded' n ded' n Lyk-lø-gut' n, ded' n ded' n Bon-dø-svein, e Lei-te
had-dø al - - la Kjyd' n mi - na i Kveld ve det - - te

BAADNSONG

b

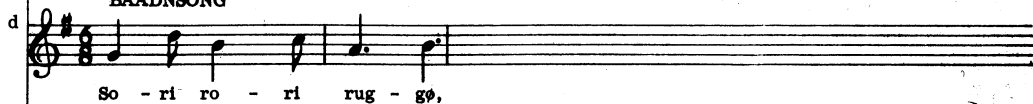
Kraa-ka si - tø paa Gar - stau-re ro - pa et-te ein Na-var;
BAADNLAAT

c

So - ri ro - ri gødt Baadn, Ma-ma spin - nø blaas Gaadn;
BAADNSONG

d

So - ri ro - ri rug - gø,

e

Far sit o ka-sta kød' n, sy - ste sit o sau - ma gull,
mor blæs i pril-lar-hød' n,
BAADNSONG

f

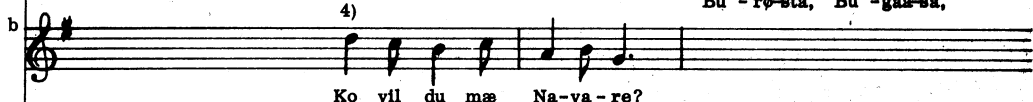
Skød, skød Da - la-drøgd heim-at te Bød-no di - no

a 2) 3) 1)

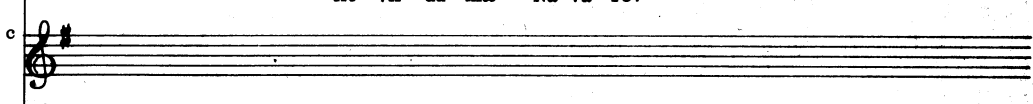
ne-me so ho Him-mels-fru gjekk at i al-lis Bei-te. Ein - fo - ten, Leik-ro-sen, Ein
Bu - li - a, Bu - lyk-ka,
Bu - rø-sta, Bu - gaa-sa,

b 4)

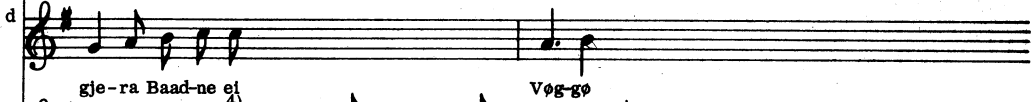
Ko vil du mæ Na-va-re?

c

gje-ra Baad-ne ei Vøg-gø

d

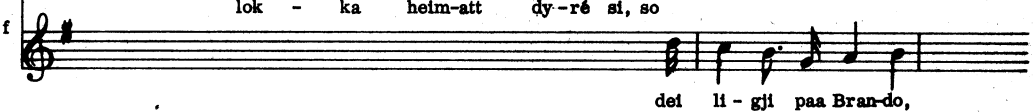
bro - re går i fjel - lé,
lok - ka heim-att dy-ré si, so

e 4)

del li - gjl paa Brando,

f

a kvi - tø Met - tøm-el-lø gaar at - tøm bur-ti Fjel - le,

b e vil bøm-ra me ein Sle - e; ko vil du mæ Sle - a?
ko vil du mæ Fo - re?

c Pa - pa blaa-ser i Hød' n, Sy-ste mi gaar i Buk-ke-skog,
Bror min ka - sta Kød' n,

d o gje-va di ei Tug-gø, ny - ø Sok-ka, ny - ø Sko,
so ska Baad-ne heim-att ro te' n gam-lø Go-mo;

e kjem ho go - mo Stry-te, vil - de ha me te gjæ-te gjel-to si-ne. Nei! Nei!

f

a 5) 4)
Ro-sa o Dok - ka,
Stor-spe - na, Spjaa - ta,
Fri-gjeit o Frøg - na

b e vil kjø-re Fo - re; Ko vil du mæ Kjyr' n? e vil mjøl-kø Mjøl k taa'n;
e vil gje-va Kyj - re mi - nø; Ko vil du mæ Mjøl - køn? e vil y - stø Øst taa'n;

c Buk-ken gaar i Brun - de i dei grø-ne Lun - de

d ho-na ga me Kjött o Kaal, Kaa - lø ga e Gri - se,
Sko-ma-karn ga me Skod' n;

e e vil gjæ-te kvi-te buk-ké mi-ne. Kvi - te, kvi-te Mel - le,

f bren-nø se paa Hen - do,

1)

a Blei-kø o Aa-lø o Trip-pø o ho Lyk - la.

b ko vil du mæ ø - ste? e vil gje-va Præ - ste

c

d 5) Gri - sen ga me Bu - ste; Bu - ste ga e Sko-ma-ka-re, Krans'n ga e Hø - nun, Hø-na
Skod' n ga e Dam-mun, Dam-ma ga me Kran - søn; Eg-gø
Pre-sten

e heim - att or fjel - lé, Da - ne-mark o Sok - ka, fri - da
Ro - se o Dok-ka, Fri - gjeit o Fryg-ne,

f fryø - sø paa Fø - to, e - ta i se Krø - to, Kjy - re hen-gø i Kla - va, He - sten
Kjid-na

a Ki-ti - hu! Gjei - - - tad' n mi - na.

b før'n syn - gø so vak-kørt i Kjyr-kjun.

c o san-ka Gras mæ Mun-de, o san-ka Gras mæ Mun-de.

d 1-2 3 ga me Eg-gø; Garo Grund o ei Kjyr eit - - - tø rø - de Gull-stjer-nø.
ga e Pre-ste,
ga me

e ste tå vå - re gjei-ta, de er ho Blei - ka.

f 1 2 gaar i Ha - ga, ve, men me o ho Ve - ne-køll vil - dø dei ja-ga langt burt - i Sko-gøn.
staar paa Gøl -

g ¹⁾

Dilt' n, dilt' n nol i Hød' n
et - te kjem'n svar-tø Bjød' n, ja - ga me te blaas i Hød' n.

h

Dilt om di - len, Nek-le-gu - ten, dilt om di - len, bon - dø-svein, å stin-ga,
delt om de - len hei-le strøn-di

LUALAAT

i

Han O-la min kom no - ra-te, løk - ka Fe-ø u - tø - te; kom at o

j

Ri - e ri - e ran - ke på sal' n va tå sylv, o
hes - té dei blan - ke, bei - sle va tå gull,

k

Dam dam da - la, Kat - ten had-de Fe - la,

l

Sul - li lul - li Baad - ne, Grau-ten staar paa Skaa - pe,

g ⁴⁾ ²⁾

Svigt o' n Svei - ve, Et-te kjem' o Dri-vø, so
Rundt o' n Grei - ve.

h

i

Vaa-ren mæ gu-lø Haa - re, mæ Knap-pø-

j

to små-e hun - da, spel-te me sitt len-ke.
låg un-de ben - ke, Bau vau vau sa hun-den
te den ves-le gu - ten.

k

Hun - den had-de Lok-kar-stut, lok-ka Bød' n ind og ud.

l

staar der ti ei li - ti Skjei, sul-li lul - li Baad - ne.
Baad - ne vil ha li - te meir,

404 g-l¹¹

g
Bjød - na - bro - ke skul - dø ri - vø.

h
1)
i - går ved det-te lei-te had-de e al-le

i
naa - le mæ Bren-nø-vins But-ti - le ne-mæ Laa-re.

404h

kyd' n mi-ne, nem-me so ho Him-mels-fru, sprang at - ti al - les bei - te.

405a³⁾

3)
Till-il i to-ve, tolv mann i skó-gé; tolv mann vø-ro dei, tolv sverd bø-ro dei,

2)
sto-re stu-t'n stun-go dei, bjøl-le-ky-ré bøn-do dei, bu-hund-ad'n heng-de dei, gjæt-sle-bød-né deng-de dei, o

3)
mé, so er-ren-de li-té va, ja-ga dei langt burt i sko-gad'n. Der va gøtt å gjæ-te; der va in-gir væ-te;

der kre-ka mau-rad' n høgt up-pi stau-rad' n; der si-ta svei-nad' n spik-ka på gull-tei-nad' n;

2)
der si-ta du-vud' n sy på gull-hu-vud' n. So sett' é mé upp i mi hus-ke-låg o hus-ka mé so gjer-ne. E

set-te burt mi bjøl-le-kyr; ho heit-te Rau-e Gull-stjer-ne.

Till lill to-ve, tølvs mann i sko-ge, tølvs ka-ra vø-ro dei, tølvs bør-so bø-ro dei, stor-uk-sin støn-go dei,
 bjøl-le-ky-ré bøn-do dei, bu-hun-den heng-de dei, gjæt-sle-bød-né deng-de dei o lau-sing-ad'n ja-ga dei
 sø o nord et-te Dov-re-fjel-lo. Ja-ga dei mé át Drøp-le-dal, skul-de gjæ-te, der va gøtt å gjæ-te,
 der va in-gi væ-te,
 der vek-se lau-kad' n, der ga-la gau-kad'n høgt up-pi fu-ru-a, der byg-gje svu-lu-a. E
 set-te mé på mitt hus-kar-lauv o hus-ka mé so gjed-ne; e tap-te burt mi bjøl-le-kyr, ho
 eit-te Rau-de Gull-stjer-ne. Mann'n ba mé ri-e, bjør-ke-tøp-pen sa min bak skul-de
 vin-den ba mé bi-e, o
 ko-ma te å svi-e. E gjor-de de dei ba mé, set-te i ei lø-o, lø-o te rjø-ke, e te fø-ke, lø-o te bren-ne,
 é te ren-ne, e ren-de mé burt i eit an-na land, der møt-te mé ein pre-ste-mann, han ga mé bå-de gard o
 grunn, han ga mé ei kyr so eit-te Ro-si-køll San-na. So kom é te ei kje-ring, sto kok-te grau-ten,
 to mé upp ei stik-ke, vil-de so gjer-ne slik-ke, to mé upp ein bøl-le-stein o
 'la un-der hen-nar kja-ka-bein, so tril-la ho i sving, so fekk é all grau-ten å-lei-ne i ei
 tei-ne i yt-re dø-ren hass Høl-je Lei-ne.

405c 1)

Till lill ta-ra, i mor-go sko me fa-ra ratt åt Gud-brands-da-la. Der e gøtt å gjæ-te; der e in-ga
væ-te; der byg-gjer su-lu-a høgt upp i fu-ru-a; der gjæ-ler gau-ken, o der vek-se lau-ken; der sit små-
drengjid' n spe-la på gull-strengjid' n, der e dæ svei-ner som spik-ker gull-tei-ner, der e dæ
møy-er som ve-ver gull-bløy - er; der dan-sa du -va mæ gull-snor um-krin-go lu - va.

405d 1)

Till lill To-ve, tølvmann i sko-ge, tølvmann ka-ra vo-ro dei, gjæ-sle-bød-ne deng-de dei; o
tølv byr-so bo-ro dei,
bjøll-ky-ro bøn-do dei,
stor-uk-sen støn-go dei,
bu-hun-den heng-de dei,
me o lau-singad'n vil-ja dei ja-ga langt burt i Dov-re-fjell, o me vil-ja dei vald-ta - ka.

406

Kyr i kve, krø-te-re, kyri kve, krø-te-re. Bjøll-ky-re heng-de dei, lau-singad' n ja-ga dei sø og
bjøll-uk-sinfieng-de dei, o
nor et-te fjel-le. Hu-li - lu lu-li-lu, lu-li - lu, lu-li - lu. Hu-li-lu-i lu-li-lu-i du-i - då. då.

407a 1)

Burt i Gjyp-lø -da-lo der æ godt å gjæ-tø, der væk-sø Lau-ken, der kræ-ka Svø-la
der æ in-gi Væ-tø, der gjæ-la Gau-ken, o høgt up i Fø-ra, der kræ-ka Mau-radn
høgt up i Stau-radn, der si-ta Svei-nadn o
spik-kø paa Gull-tei-nadn, der si-ta Du -vudn
bin-dø paa Gull-hu-vudn. E set-tø me paa Hus-ke-laag o hus-ka me so gjed - nø;
set-tø burt mi Bjøl-lø -kjyr, ho eit - tø rau-e Gull -stjer- nø.
Rau'n ba me ri-ø, Vier'n ba me bi - ø; Bjør-kø-tøp-pøn sa mi Fø skul-dø ko-ma te o svi-ø.

407b

3)

Guk- gu sa gau-ken, her vek-sø lau-ken, her byg-gjer su-lu-a, høgt up-pli fu-ru-a, her e gøtt å

gjæ-te, her e in-ga væ-te.

407c

1)

No er det non, so-li står i ron, ma-ten åt gjæt-sle-bød-no ligg i suk-ker-tron.

Su-li lu-li lul. Su-li lu-li lu-i.

408a

1)

Ti-li li-li, Mus i Kød'n, et-te kom'n svar-te Bjød'n, tru-ga me te blaa-sa i Hød'n.

Rin-ger um Rei-va, Sy-ster um Svei-va, kom'n Tron dri-vand ba me gjæ-te Jei-to si-ne, d'æ

nok e ha gjætt Bok-ko di-ne; saa kom me up paa Hau-gen fæk e sjaa tølvi, tølvi, tølvi, tølvi gu-le blak-ke

He-sta; saa tok e den ven-ste gu-le blak-ke He-sten, rei Nor aa Sø, Aust aa Vest

te' o Sig-rid Sup-sø Knag-bein langt nor i Trond-hjem.

408b₁₎

1)

Til li-i-li-a Kød'n, Til li-i-li-a Kød'n, no æ' n ko-min den svar-te Bjød'n, kom Ring, kom

Rei-ve, kom Svind, kom Svei-ve o et-te kjæm o Dri-vø so sun-dø Bjød-na-bro-ke ska ri-vø.

2)

a ²⁾ Al - le mi - ne gel - ta e i fjel - lé o bei-te: ¹⁾ Kvi-te, Met-te,

b E had-de al - le kyd' n mi i kveld ve det-te lei-te, Ein-fot' n, Leik-
so nem-me so ho Him - mel-fru gjekk att i al-les bei-te.

c Kyd' n gaa i Li - o, o So-le ho ski - nø,

d Kyd' n gå i li - å, o so-ié ho ski - ne;

e Kyd' n gå i li-o, o so-lé ho ski - ne; so-lé ho ski-ne, o

f Kyd' n gå i li - o o so - le ho skj - ne, so-le ho skj-ne, o

a Mel-le gå burt i fjel-lé, Stor - spe-na, Spjåk-ka, Tripp et - te Nyk - - ki -
Ro-sa o Dok-ka,

b ros' n, Bu - li-na, Bu-li-a

c o kjæ-re mi-na Gjen-to de

d buk-ken går i ber - gå o
Kjæ-re mi-na gel - ta de

e sme-le-gra-set lær. O, kjæ-re mi-na gjen-to, de

f smi-le-gra-set lær, o kjæ-re mi-na gjen - to,

409¹¹

a le, kit - ti gei- tad' n mi- ne.

b Bu-lei-ka, Bu-rø-sta, Bu - - gå-sé.

c bi-ø me der, der, bi-ø me paa des-sa Klan - te.

d brett-på spæ-len: burt - på des-sa klan - tå!
bi-e me der

e bi-e me der langt burt - på des-se klan - to, der so so-lé ho ski-ne.

f de bi-e me der langt burt på des-sa klan - to.

409g

E had-de al-le kyd' n mi i kveld ved det-te lei - te so nem-me so Bu-rø-se, Stor-spe-na o

Spjå-ta gjekk att langt, langt nord i fjel-lo. Su-lu, su-lu-lu-lu lu - - -

409h

²⁾ O al-la mi-na fi-na ky-ra ko-me heim-at-te or fjel-lo! Kom Fa-ger-li-ka, kom

Mø-li-ka, kom Blo-spret-ta, Speg-lad'n, Sa-la-ros, kom sø-ta mi du! O al-la mi-na fi-na ky-ra, dei

har eg no her, so nem-me som ho Him-mel-fri o Spang-rei; dei gå at-te burt i Små-da-lens bei-to. O

al-la mi-na fi-na gei-ta ko-me heim-at-te or fjel-lo! O fe-re kjem ho Mjel-la o Du-na o

409h¹¹

Dok-ka o Da-ne-mark o Sok-ka o Lil-ja o Lan-ga o Tør-va o Stan-ga. O et-te kje-me
fi-na-ste gei-té mi o go-a-ste gei-té mi, o Lang-spe-na, Ves-le-kun-gen, Gull-hatt' n.
Al-le mi-ne fi-ne sau-e ko-me heim-at-te or fjel-lo.

410

a Sjå kyd'n, sjå kyd'n! Burt-i hal-lo dei gå, burt-i hal-lo dei gå. Den ²⁾

b *Allegretto* Sjå kyd' n, sjå kyd' n burt-i hal-lo dei gå, den *ten.*

c Sjå kyd' n, sjå kyd' n, burt-i hal-lo dei går! Den

d *Andantino* Sjå kyd' n, sjå kyd' n ko fint dei up-pli hal-lo gå. Den

a kvi-te ky-ri lok-ka o den svar-te ja-ga på. Burt-i hal-lo dei gå.

b kvi-te køl - la løk-ka o den svar-te ja - ga på. Burt-i hal-lo dei gå. *rit.*

c kvi-te køl - la lok - ka o den svar-te ja - ga på.

d kvi-te ky-re lok-ka o den svar-te ja-ga på.

410e

Sjå kyd' n burt-i hal-lo so roleg dei går. Den kvi-te køl - la lok-ka o den svar-te ja-ga på.
Det ber no visst te Hal-ling-dal, so langt her-i - frå.

Sø-te ma - ma mi då, sø-te ma-ma mi då, kor ber det no äv.

410f Huldré kvad:

Kom no att, kom no att, Mjø-de-li-na mi! Bon-de-trøl-le vil in-kji ha-va dé. Tvi vø-redé, du

Ty-ra! Kun-na kji du ha ta-ke ho Mjø-de-li - na mi? De skul-de in-kji trjø-te te ky - ra.

So sette ho sé på ein stein og hulla denne lyalåttén.

D. C.

411

Spor' n sat i ly - u - dør, pi - pa vild' it-te lå - te. Kjæ-re mor, gje bå-ne mat, læ de ik-kje

grå-te. Sur søll, salt sild, ris til, so ska bå - ne so - va godt i sin e - gen seng, seng.

412

Ha du sett no - ko te gei-tad' n mi - no, gjen-go up - pi fjel - lo me di - no.

Sum - la e - ra grå - a, sum-la e - ra blå - a, sum-la e - ra snjø - ran-de kvi - ta.

413

a Ho Lyk-la sid-der paa Jyg-le-berg, sul-la si - ne smaa Børn: Rag - nill aa
Lyk-le si-te på Gyg-le-berg, ta-la te si-ne små-bød'n: Rag-nill o

b Lyk - le set-te se på Gyg - le-berg, sul - la si-ne små-bødn: ho Rag-nill, ho

a Mag-nill mi, Gro aa ves-le Gjøl-a mi; han Ei-nar aa' n Stei - nar, han Lak-ke aa' n To-ve.

b Mag-nill mi, o Gro o ves-le Gjøl-a mi; han Ei-nar o han Stei - nar, han Lak-ke o' n To-ve.

413c

1) 2) Gyg-re si-te på Lyk-rans-berg o sul-la si-ne små-bød'n: Ei-nar o' n Stei-nar, Lak-ke o' n To-re,
bå-e li-ke sto-re. Ka-ri, kom Kat-te-ri-na! Ma-ri kom, Mag-ge-li-na! Li-ti Gro! Kom Gjøl-a mi, du!

413d

Gyg-re sit på Yt-re - berg; ho sul-lar si - ne små-e: Ing-ri og Sing-ri, Ag-nill og
Mag-nill og Ti-til og To, han Er-til, han Ber-til o'n Stei - nar o' n Jo.
og

413e

Gygri syng:
Gyg-ri sit på Yt-re-ber-ge, sul-la si-ne små-gjei-to: Agn-hild og Magn-hild, In-ge-li og Sin-ge-li,
2) So va det gutad'n
Gro, vø-sle Jod-da mi. Tal - la-ken o han To-re o han Så-var o han Stei-nar o han Ju-das.
O so va de gjentud'n då 2)
Knip-pe, Dok-ka, Ro-se, Sok-ke, Sto-re-spe-na, Spju - tor kom i hug dei mind-ste.
O so va de kyd'n då 2)
Dag-rei, Dog-rei, Fag-rei, Fag-rei. Ho Gull-bot går i fjel-le o ber bjøl-lo før dei al - le.

414a Huldre:

Budeia:

Upp no rø-ta-lå-ge! So-le skin på hjel-le-stok-ken, o en-då søv du rø-ta-lå-ge. Eg
sat no so før len-ge o sul-la mi-ne små-e: Ei-nar, Stei-nar, Mang-nill o Rang-nill,
Ul-ve o Ul-ve-lin o Gjø-ri o Gro (sa ho).

414b

Huldre syng:

parlando

Statt upp, mi su, o løys ut di ku! Mi ku går i grø-nan li-a, o en-no sø-ver du! Di sø-var-su!

414c

Di sø-var-su. Statt upp, statt upp sø-var-su mjøl-ke di ku. So-le går i Grø-ne-li o en-då sø-ve du.

414d

Statt upp, la-ta rum-pa! o mjøl-ke di ku; mi ku går i å-sa, di ku står på bå-sa, o
so-le skin i Du-gurds skar-det, en-no sø-ver du, la-ta rum-pa! Statt upp, la-ta rum-pa! o mjøl-ke di ku.

414e

Sø-var-su! sø-var-su! stå no upp o mjøl-ke ku. Kyd' n gå i grø-ne li, men en-då sø-ve du.

414f

Statt upp, statt upp, sø-var-su, o mjøl-ke di-na kjy-ra! So-le e ko-me åt grø-nan li, o
en-då sø-ve du då, di sø-var-su! O grau-te-skrep-pa, o mjøl-ke-dyl-le, o As-tri på
Ød-da o frisk et-te sløn-gen.

a Kom hid O - la min, kom hid O - la min,

b *Lento*
O lal-la Mat-te-a, o kom no her! Her e møl-te o her e bær,
her e kluk-kar o her e prest,

c Lal - la To - ra, o lal-la dé, lal - la To - ra, o lal-la dé,
ten. ten.

d Å lal-la Ka - ri å kom no her, å lal-la Ka-ri å kom no her,

e Å lal-la Ar - ne å kom no her, her æ de møl-te å her æ de bær,
her æ de kluk-kar å

f Lal-la gjæ-tar lal - la mig la-la. La-la eg på dig,
sva - ra du mig
nei el-ler ja,

a e vil-dø saa gjed-nø faa ta-la mæ de,

b her e sal o her e hest, Her e al-le go-e sla-gø her, men der e
her e den som du li - ka best!

a e ta-la ve' n O - la, e ta-la ve' n Tor, e ta-la ve' n

b al-der de gran-de der! O eit - te du Mat-tea, so sva-ra du mé, på lan - gan lei! O

c o eit-te du To-ra so sva-ra du mé på lan-gan lei, o

d *accel.* *a tempo*
her æ de møl - te å her æ de bær,

a O - la Tor-søn.

b Livlegare
lø-ne dé: so sva-ra no mé, ner e lal - la te dé! Lal-la e te dé, sva-ra du mé,

c lø-ne dé, du sva-ra vel mé, nér é lal - la te dé.

d å her æ de gøtt å va - ra her.

e her æ de præst, her æ gjen - ta du li - ka bæst.

b Meno mosso rit.
e du min ven sva-ra mé i-gjen, Lal-la Mat-tea! Lal-la mé! Lal - la!
nei el-ler ja, kort el - ler bra,
åt-te da-garsdag kom på sa- ma stad!

f
kort el - ler bra,
Ot - te da-gars dag,
kom på sa-me stad, la - la.

Som før

b O takk ska du ha før du sva-ra no mé! Den fi-na-ste gu-ten é gje-va ska
piu mosso

d Takk ska du ha før du lal-la te me, å fi-na-ste, snil - la-ste, ve-na-ste gu - ten je
den

e Takk ska du ha før du lal-la te me, den fi-na - ste vak-ra-ste gjen-ta gje-va e

f O tak ska du ha før du lal-la te mig, den læk-ra-ste, snil-la - ste gu-ten eg

415

b
dé, o den ska du ha før du sva-ra mé ner é lal-la te dé.

d
a tempo
veit, han ska du ha før du lal-la te me.

e
de, før du lal-la te me.

f
veit eg gje-va ska deg for du lal-la te mig.

416

E ta-la ve'n O - la, e ta-la ve'n Tor, e ta-la ve'n O - la o dæ va i-fjor, e

ta-la ve'n O - la Tor - søn.

417

a
Ka-ri, Ka-ri Baad-ne de græ - te, vug-ge du Baad - ne

b
Ka-ri, Ka-ri høy - re du Ka - ri, so - le bren - ne

c
Kjin' n, kjin' n kyd' n dei går burt-i leir-åk - ro

d
Ka-ri, Ka-ri, båd - ne gre - te Si-mon, Si-mon, sul - le du båd - ne

e
Ka-ri, Ka-ri, båd - ne græ-te. Si-mon, Si-mon, sul - le du båd - ne

f
Ka-ri, Ka-ri, båd - ne ditt græ-te, o brø-e bren-ne o Rug-ge du på vog-gate ho
mjøl-ke ren-ne.

a
te o Ka - ri kjæ-me, Brø-e bren-ne,

b
o mjøl - ka ren - ne, ho Li-ti-mor ho si-te burt i sko-gen o græ-te. Sø - var - su,

c
di-no. Får e løv? Får e løv ut te fi-ska-ro di-no ei li-ti stund?

d
te ho Ka - ri kje - me. Mjøl-ke ku, slå i sko, gje-va båd-ne drik-ke no.

e
te mo - ri ho kjæ - me. *piu mosso* Lei - ven brenn,

f
Ka - ri kje-me.

a
Mjøl - ke ren-ne, og li-ti Mor aa li - ti Mor ho lig-ge burt

b
statt upp, mjøl - ke di ku, mi ku går i grø - ne li - o, en - no

d
Og brø-det det brenn og mjøl-ki ho renn. no. Og su-de-lu-de-lu og su - de lu-
a tempo

e
mjøl - ki renn. gje so'n

g
O kjen-nø du' n O la, o kjen-nø du' n Tor? o kjen - nø du
gjæt-te med i fjor? o kjen - nø du

417^{III}

a i Sko-ge aa græ-te.

b sø - ve du.

d de-lut - tam, su-de-lu.

e li - ti-mor drik-ke.

g den gu-ten so e O - la Tors-son.
han

417^{h-k}

h Kari, Baadne græte

i Huldré: Kari, Kari, bådne ditt græte. Kari: Sulle du bådne te'o Kari kjem.

j Ka - ri Ka - ri, båd - ne ditt græ-te,

k Gu- ta gu- ta, ko-ma hit te nat-ten, so ska du få ty-te-bær o kre-ling i hat-ten,

h

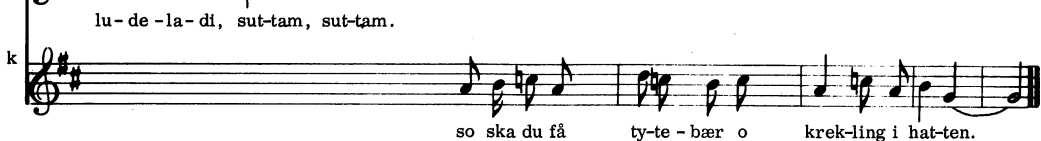
i

j sul-le 'o båd-ne te Ka-ri ho kje-me: Sut-tam, sut-tam, su-de-la-di,

417 h-k¹¹

h

 j

 k

 lu-de-la-di, sut-tam, sut-tam.
 so ska du få ty-te - bær o krek-ling i hat-ten.

4171 Andantino

Statt upp, statt upp, sø-var-su, mjøl-ke di ku! Statt upp, statt upp, sø-var-su, mjøl-ke di ku!
 piu lento
 Nå - å ski-ne so-li i grø-ne li-o å en-då sø-ve du! Sø-var-su!
 piu mosso
 Ko-me no sø-tud' n mi-ne, Ko-me no sø-tud' n mi-ne, vil de kje
 rubato
 ko-ma, so få de la de bli. Lo-li-lo-o, lo-li-lo-o-o, lo-li-li-lo, lo-li-
 lo, li-li-lo-o-o-o-o, lo-lo-lo, lo-lo-lo-lo, lo-lo-lo-lo-lo-o-o-o
 o, lo-li-lo lo-o-o-o-o. Ko-me no! Ko-me no!

418 BUDEILOKK

De står ga-le te på å-se hjå me, de van-ta me mjøl, de van-ta me brø, de van-ta me malt, de
 van-ta me salt de van-ta me alt e ska hal-de på o li-va tå. Den sto-re kvi-te buk-ken vartbur-te i-går.

419

GJÆTAR-HULL

a

A - la, lo - i al - lu-ri al - la-ri, al - lu-ri al-la-ri, al-la-ri lo - i -

b

A - a - la a-la a-la-ri a - la-ri a-la-ri a-la - la la la la.

rit. ten.

a

A - la, lo - i al - lu-ri al - la-ri, al - lu-ri al-la-ri, al-la-ri lo - i -

b

A - la - la a a-la-ri a-la-ri a-la-ri a-la la la la la la.

a tempo rit.

420

Allegro rit. a tempo

O lo lo lo lo lo lo lo o - o, o, o. O lo lo lo lo lo lo lo, lo lo - o (o)

421

HULDERLOKK

a

Uten tekst

b

La - i - li li - i - la, la - i - li - la, la - i - li li - la - i, li - la - la, a - li - la, la - i - lai - la,

a

b

la - li - la - a, li - la - la la - a - la, lai - li - la - la, la la - la - la, li - i - la la - la lai.

421c LOKKETONE

Uten tekst

a *ad lib.*
 Ko-saa-ta Ko-saa-ta Ko-saa-ta Ko-saa-ta Ko-saa-ta O - - o Ku-a.
 b
 d
 Ku-saa-te! Ku-saa-te! Ku-saa-te, Ku-saa-te, Ku-saa-te!

a
 Ka-ri og Ma-ri stat op naa gaa i Fjøs tænd i Ljøs Ku-a ha baa-re svar-ten Kalv
 b
 Ka-ri å Ma-ri stat op nå, gå i Fjøs, tænd i Jøs, Ku-a ha bo-ri svar-ten Kalv,
 c-d
 Ka-ri aa Ma-ri stat op naa, tænd ti Ljøs, gak i Fjøs, Ku-a ha bo-ri svar-tan Kælv,

a *rit.* *a tempo*
 Kal-ven han he-te Dag-ros Kal-va Ku, gri-sa Su, lem-ma Sau, Kil-ja Gjet, Ku-a hu lig
 b
 Kal-ven han he-ter Dag-ros. Lam-ma Sau, Kal-va Ku, kil-ja Geit, gri-sa Su, Ku-a hu lig'
 c-d
 Kæl-ven han he-ter Dag-ros. Kælv ei Ku, gris ei Su, kilj' ei Gjet, lemb'en Sø, Ku-a ho lig

a *un poco piu vivo*
 i My-ra Hei Hal-vor-sen, Hal-vor Dar-sen, Dars Te-ring-sen, Te-ring Bran-sen, Bran
 b
 i My-ra. Hei Hal-vor-sen Hal-vor Dar-sen Dars Te-ring-sen Te-ring Brand-sen Brand
 c-d
 ti My-ra. Hei Hal-vor-sen, Hal-vor Dar-sen, Dei Dy-rin-gen, Dy-ring Bram-sen, Bram

a Brei-er-sen, Brei-er So-ver-sen, So-ver Dar-sen, Dars Dun-der-sen, Dun-der Ding-sen, Din-ge

b Bre-der-sen Brei-er So-ver-sen So-ver Dar-sen Dars Dun-der-sen Dun-der Ding-sen Din-gel-

c-d Bør-re-sen, Bø-ring Bun-der-sen, Dun - der Dang-sen aa Som-me

a Ling-sen, som er Drom-lin-ge. Saa lok-ker vi Ku-a paa My-ra, Hur-
Lento
piu lento

b sen, som er Drom-lin - ge. Saa lo-kje vi Ku-a paa My - ra, Hur-
piu lento

c Ning-sen aa Som-me Drom-lin - gen. Saa lok - ke vi Ku - a paa My - ra Hur-
piu lento

d Ning-sen aa Som-me Drom-lin - gen. Saa lok - ke vi Ku - a paa My - ra Hur-

a Tempo Imo rall. ra! Hur-ra! Hur-ra u-ti Skog. Hu e just myk - ke paa den Fa-son som So - li-brand. I

b ra, hur-ra, hur-ra u-ti Skog, hu e' just my - kje paa den Fa-son som So - li-brand. I

c ra hur-ra, hur-ra u-ti Skog! Kom la - te os le-ke paa Val-driss Vis! I

d ra hur-ra, hur-ra u-ti Skog! Kom la - te os le-ke paa Val-driss Vis! I

a Val-ders, i Val-ders der e so godt aa je - te, der tu-ter man i Buk-ke -

b Val-ders, i Val-ders der e' saa got at je - ta, der tu-ta dem i Bok-ke -

c Val-driss, i Val-driss, der er saa godt aa gjæ-te. Der tu-ter dom i Buk-ke -

d Val-driss i Val-driss, der er saa godt aa gjæ-te. Der tu-ter dom i Buk-ke -

a hodn, kom la - ter os lei-ke paa Val-ders Viis. Odl - ladt - lo
ad libitum

b hâdn, kom la-ter os lei-ke paa Val-ders-viis. Lo - lu kom

c honn - - - - - A - - - - -

d honn - - - - - Gjæterlaat A - - - - - Kom

a Ku - a, Odl - ladt lo - o - o Ku - a, o - a o - a aa Stak-kar.

b Ku - a, lo - lo - lu kom Ku - a.

c - a - - - - - Ku-a! Ku-a! aa Stak-kar!

d Ky - re, Ky-re! A - - - - - Kom Ky-re! Ky-re! Ky-re!

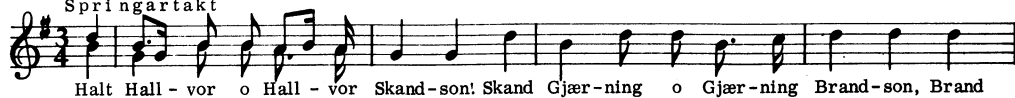
422e GJÆTERLAAT

A - - ! Kom Ky-re, A - - - ! Kom Ky-re! Kom Ky-re! Ky-re!

422f

Springartakt

Halt Hall - vor o Hall - vor Skand-son! Skand Gjær-ning o Gjær-ning Brand-son, Brand

Bry-ning o Bry-ning Ting-son, Ting Ter-ning o Ter-ning Tor-son, Tor Gun-nar o Gun-nar
Ter-ning

Gard-son, Gar-da-Ragn-hild o Raff Finn-son, son hass Au-gun o Kvi-te - ber-gen.

422g

Halt Hall-ward o Hall-ward Skand-son! Skand Gjær-ning o Gjær-ning Brand-sen! Brand Bry-ning o

Bry-ning Ting-son! Ting Ter-ning o Ter-ning Tor-son! Tor-dar Gun-nar o Gun-nar Gard-son!

Gar-dar Ragn-frid o Raff Finn-son, son hass Au-gun o kvi-te Bjød' n o Smi - o - frust' n.

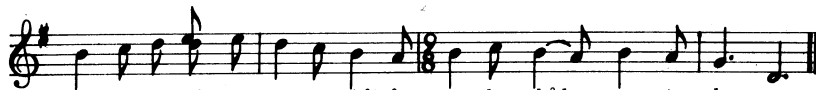
422h BÅDNSULL

Statt upp, tøs, tend i ljøs! No ha ky-re bø - re ein svar- tan kælv. Ko ska han hei-te?

Mu-ri-koll den fei-te. Ko my- kja mjøl-ka ho i må-le? Try trøg i må-le, o

en - då att-på ei li - ti skål åt ves-le båd - ne te da - ge.

4 2 3 a

So lok-ka me o-ver den My-ra te ro-le Haug te ro-le Haug, kom al-le dei un-der-le Dy-ra, kom
 Ku, kom Kælv, kom Kjø-ra, kom Rau-te kom Skau-te, kom læk-ke-te Kæ-ri, kom Kap-pe-lans Ma-rit, kom
 Ron-ke-bu Kjer-sti, kom Køl-lums Ber-te kom Hu-la-brand.

4 2 3 b

E lok-ka mi kyr i-frå myr o te Ro-le-haug for al-le u-ro-le-ge dy-ra: "Kom, ku, kom, kælv, kom,
 ky-ra! Kom, Skau-ta-Rau-ta, Rek-kji-Smet-te, Langt-i-frå Gu-ri-Bus-sen te Kinn-fegg - Gus-sen, kyr
 Hu-la-brand! Kom, Ma-ri, kom, Ka-ri, kom, Kri-sti-an, Lil-le Brud-pi-ke o Skri-ver-mann,
 Ro-sen-kat-ten! Or my-ra for al-le u-ro-le-ge dy-ra! Kom ku! Kom, kælv! Kom, ky-ra!"

4 2 3 c

E lok-ka mi kyr i-frå my-ro te Ro-le-haug frå al-le u-ro-le-ge dy-ra. Kom ku, kom kælv, kom
 ky-ra. Kom Rau-ti-skaut, kom Rek-kji-smett, kom Bu-li-bu-se, kom Kjinn-feld-uk-se, kom Bu-li-brand!

4 2 3 d

Rubato assai ten.
 So lok-ka me åt Ro-le-haug før al-le u-ro-le-ge dy-ra. Kom ku, kom kælv, kom ky-ra. Kom
 læk-kju-te Ka-ri, kom Kap-pe-lans Ma-ri, kom Re-bu-Sig-ne, kom Rau-te, Skau-te, Læk-kje, Smet-te,

423d^{II}

langt fram. Si Hu-li-bu-sin, si Hu-li-brand, kom Kin-sar-uk-sin, kom Su-se-mann.

Allegretto *Allegro*

Al-le mi-ne snil-le gjei-ta ko-me att or fjel-le; fy-re ko-me Mel-la, Du-na oDok-ka,
Mi-ni-ma o Lan-ga, Tør-va oStan-ga,

et-te kom den snil-la-ste gjei-ti mi den go-da-ste gjei-ti mi o' Lang-te-na,

Bru-pl-ka, Mo-lyk-kja, Sa-le-ro-sé, Bla-te-na, Kla-ve-na, Mjø-u-té, Stren-gje-Ro-sa.

423e

So lok-ka me o-ver den my-ra, te Ro-le-haug, te Ro-le-haug, der kvi-le no kji-ra. Kom

Rau-ta, kom Skau-ta, kom kji-ra. Kom Tang-ros, kom Vang-ros, kom kji-ra. Kom

Bran-køl, kom Tan-køl, kom kjyr, kom kjyr, kom Ræ-kje, kom Smæt-te, kom ku, kom kalv, kom

Gul-la-stu-ten, kom Kjin-fot-gu-ten, kom Hul-dra-brand, kom kji-ra, kom

al-le dei ve-ne-ste dy-ra. Te Ro-le-haug, te Ro-le-haug, der kvi-le no kji-ra.

424

No e ho no bur-te, Brun-køl-la mi, nord o ne i Bren-da-li. Hor'n, Har'n, Bel-je-lun,
No e ho

Nyk-le, Pi-ger, o Tur'n. Et-te kom-mer a Le-na, Ro-sa, Hard-spe-na, Lé-na, Ro-sa,

424^{II}

No-ta, Slet-ta, Bo-ta, Het-ta, Gjø og Hel-ge-si. Ho Gjø-rend og ho Røn-någ e bur-te. So
lok-ka me kyd'n te Ro-lig-haug, åt al-le dei ro-le-ge my-ra, frå al-le dei u-ro-le-ge dy-ra.
Ka-ri og Gud-brand og Kri-sti-an, snil-de Bru-pi-ka og Sty-ver-mann! Kom ku, kom kæl-v, kom
ky-ra, kom al-le dei ro-le-ge dy-ra frå al-le dei ro-le-ge my-ra. Heim kom sme-den med
ha-mar og tong, set-te sitt mer-ki på stu-tar-hønn; det vøll-te den skæl-kut-te lens-manns-son.

425 KULOKK

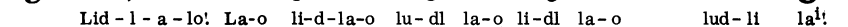
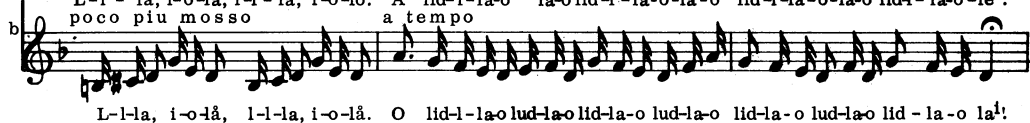
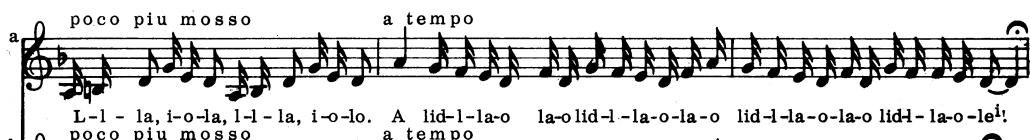
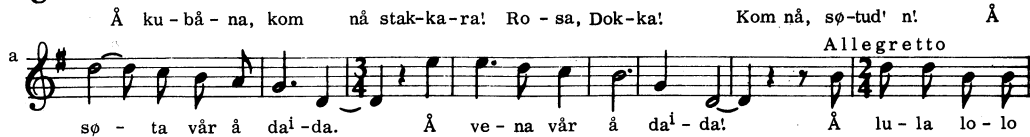

Å tak-ka - la, ko-me no då! Å tak-ka-la, ko-me no sø-tud' n! Brann-føg,
parlando
kom no sø-ta mi! Å tak-ka-la! Ky-re, ko-me no då! Ky-ra å!
rubato
Søt-søt- søt-sø-tud' n!

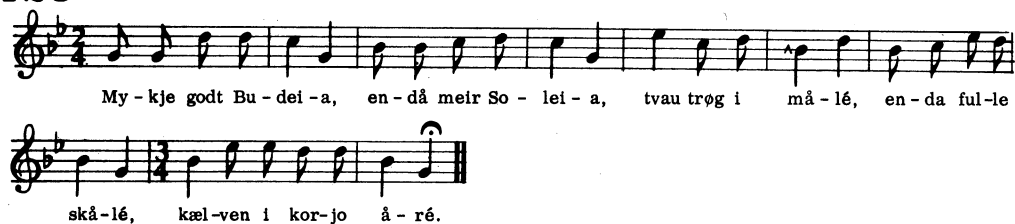
426 KYRLOKK

Rubato
Kom sø-ta-ste Ve-na mi o snil-la-ste Mo-ri-o, la-dl-li-a la la la-i-a la
la-a a, li-dl-la la la la-li la-a la, a li-dl-la la la la-li-dl-la-o-la-o-laⁱ laⁱ.

428

My - kje godt Bu - dei - a, en - då meir So - lei - a, tvau trøg i må - lé, en - da ful-le
skå-lé, kæl-ven i kor-jo å - ré.

429

MJØLKESULL

Å la-la, li lo-li-la, å li-l-la-li lu-li-la, å li-l-la, lu-l-la, li-l-la o la!, å
la-la, li lo-li-la, å li-l-la-li lu-li-la, å li-l-la, lu-l-la, li-l-la o lei - a.

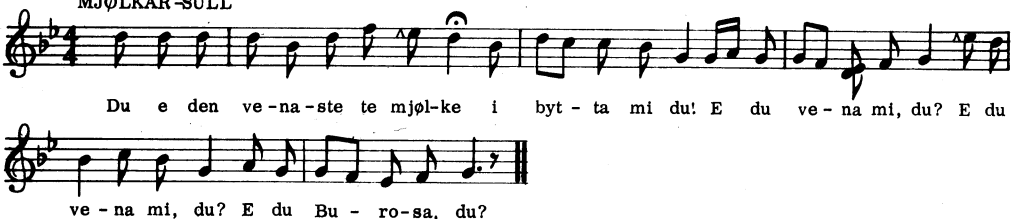
430

E ska mjøl-ke dé é, o de høy-re mé te, sul-la, sul-la mi lo, sul-la, sul-la mi lo.

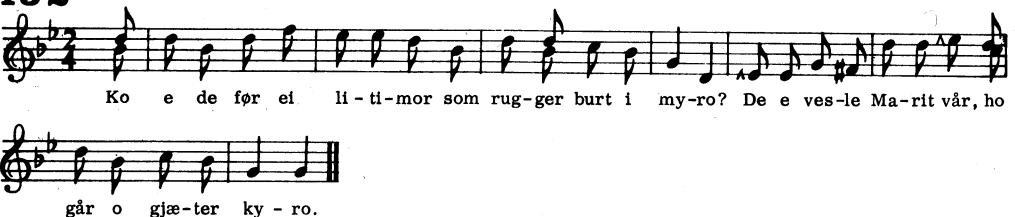
431

MJØLKAR-SULL

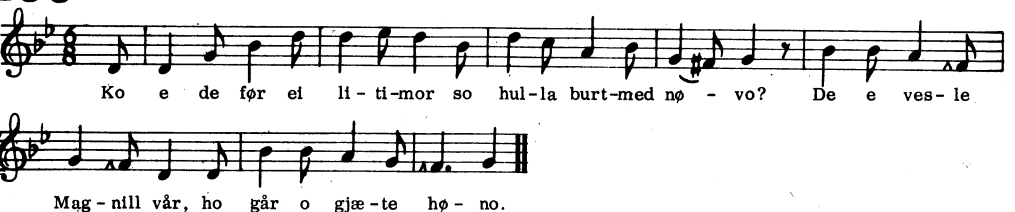
Du e den ve-na-ste te mjøl-ke i byt - ta mi du! E du ve - na mi, du? E du
ve - na mi, du? E du Bu - ro-sa, du?

432

Ko e de før ei li-ti-mor som rug-ger burt i my-ro? De e ves-le Ma-rit vår, ho
går o gjæ-ter ky - ro.

433

Ko e de før ei li-ti-mor so hul-la burt-med nø - vo? De e ves-le
Mag - nill vår, ho går o gjæ-te hø - no.

434

Ko e de før ein li - ten gut so rug - ga bur - ti hal - lo? De e' n ves - le
O - la vår, de e' n ves - le O - la vår, han går o gjæ - te kæl - vo.

435

E kann in - kje hul - le, men dei tru - ga me te, e mjøl - ka ho Bu - fri, ho spen - te sjøl ne.

436

MJØLKESULL

E kun - na kje hul - le men dei tru - ga me te, ho Bu - fri ho mjøl - ke sjøl spen - te de ne.
O ne, o ne, o ne, o ne.

437

Dei tru - ga me te hul - le, men dei fekk me kje té te hul - le åt sé, te lok - ke åt
sé. Ho Bu - fri ho mjøl - ka o sjøl spen - te né.

438a

Ho Bu - fri ho mjøl - ka og spen - te sjøl ne, o sig - na den gjen - ta o bé - re me før de, so
lok - ka me té te lig - gje hjå de o du hjå me o me hjå de.

438b

Adagio

O sig - ne de gjen - ta o ber' me før de, so len - gjl du lei - ka du lok - ka me te,
o lig - gjl mæ de, o e att - mæ de, o du att - mæ me, o e att - mæ de.

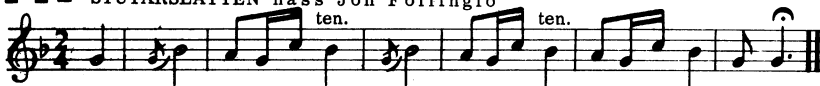
✓ 439 ULSÆTLAATTEN aat Langleike

✓ 440 GJEITE-JEHANS LAATTEN

441 STUTARSLÅTTEN hass Jon Follinglo

442 STUTELÅTT

443 STUTARSLÅTT

TRIO

D.C. al *

FINE

444

STUTAR-LAAT

445

STUTELÅTT

Tul-lul - lu, tul - lit - tu - ta. Tul-lul - lu, tul - lit - tu - ta.

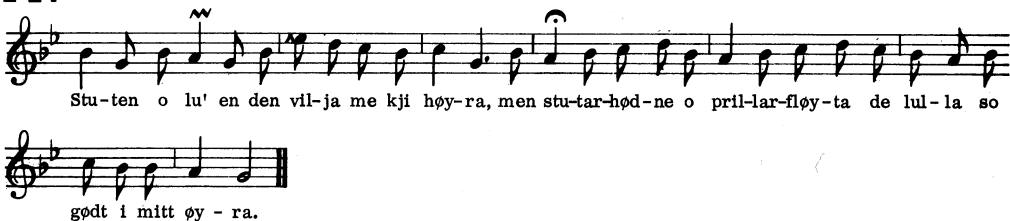
446

STUT (bukkehødn)

Næ-pe-tjuv e e o ro-te-tjuv e du. (Ikke mer tekst.)

447

Stu-ten o lu' en den vil-ja me kji høy-ra, men stu-tar-hød-ne o pril-lar-fløy-ta de lul-la so

gødt i mitt øy - ra.

448

(Bjød'n sa:) Stu-ten o lu-ren vil e 'kje høy - re, in -kje buk-ke-hød'n, men pril -la-ri - fløy - te, de

gje - re so gødt i mitt øy - ra.

449

a)

b)

Bånsuller

a Han Spor satt på lø-o - tak, fekk ik-kje pi-pa te lå - te. Kjæ-re far, ³gje

b So - ri ro - ri li - ten tull! Had-de me ho

c Rett-nå kjem kul- ten heim-att or fjel - le, o då te mann'n te klå se bak. Då går han te

a un - ga mat! Let han in - kje grå-te. Søt soll, sil-ki-seng; der ska bød-ne sø-va.

b sto - go full med so man - ge små-e,

c sto - go - man-ne o be-gjæ-re li-te to-bakk:

a Heim kom ku-a, in-ga geit, pil-ten brek-te, pur-ka kvein, trø-sten gaf-te, so - le skein, han

b lø - o o lå - vin, sto - go o kå - vin. Had-de me so man-ge små,
Skul-de de bli mo-ro tå

a Per han spel-te på kei-va.

b åt al - le dei små-e.

c li-te i pi - pa, li-te i lum-ma'o li-te i mun'n å tyg-ge på.

✓ 451

Sul - la lul - la li - ten Sul, had - de me no Stu - gu fuld, Stu - gu - a aa Kaa - vin, Ly - u - a aa

Laa - vin, had - de me saa man - ge Smaa da skul - de me Mo - raa faa.

452

Si - me - on, Si - me - on, sul - le båd - ne te ho Ka - ri kje - me att! Mjøl - ka renn,

brø - e e brent! De ligg ein li - ten gut un - de Li - ar - ås - knat - té o græt et - te tat - te hei - le lan - ge nat - te..

453a

E set - te me på hus - kar - låg o hus - ka me so len - gi, e taf - te burt mi be - ste bjøll - kyr, o

de va ho Gull - bån - stjer - ne. Raun ba me bi - e, søl - ju ba me ly - e, bjør - ke - topp,

bjør - ke - topp, sa mi ar - me ræv sku ko - ma te svi - e.

453b

So rug - ge me, so ro me, so fi - ska me, so få me. Ko man - ge fi - ska fekk du der? Ein

fem seks sto - re slu - ska. Ein til far o ein til mor. Ein til sø - ster, ein til bror o

ein til den som fi - sken fekk og det var lil - le. Fred - rik.

454 HULDRESULL

a Sul - lam lul-lam Baad - ne smaa, Ei - nar, Stei-nar, Bød-var, Je - a - gro aa

b Din-gen dan-gen da-lang, dīng, dang da-lang, din-gen dan-gen da-lang,

c Hød - nin, Kve-nin, Rei - ar i Bren-nun,

a Di-na, Sig-rid aa Mag-rid aa Ran - di.

b din-gen dan-gen da-lang.

c slo me i skal - - lin.

455 GJÆTARLOKK

O - la, O - la, ky-re di er dau, no slep-pe du å gan - ge å ris - po lauv, no

slep-pe du å stel-le i fjø - set.

456

O du gam-le Bjød'n i Ren - nun, en-no rug-gar du deg der, i Ren-nun er so godt å ve-ra, der

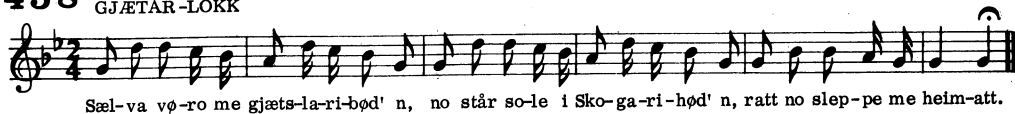
veks det my-kje ty-te-bær. Pluk-ke ty-te-bær al-le da-ga, d'er so tungt med fôr å dra - ga,

byg-gje se upp eit an-na snær, kjø-re fô - re ne - a - te.

457

458 GJÆTAR-LOKK

459

460

461

462

a Bis-sam, bis - sam Baad- ne Gry - ta hæn-gø i Jød- ne,

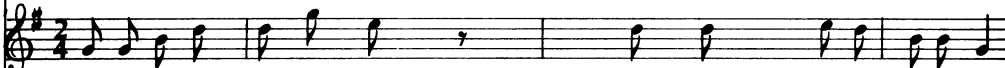
b Saa-ri, raa - ri li - ten Sul had - dø me ein Pø- se fuld,

c So-ri ro - ri li - ten tull, hadd' e me ein po - se full,

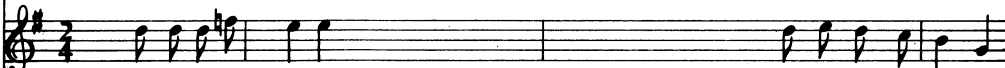
d Bis-sam sul - lam laa-ver i-lul, vøg-gø me før ein Kav-ring;

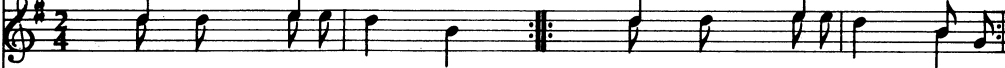
e Små-e gu - ta høg-ge ve, o små - e gjen-to dra-ga te

f Ba - ka Ka-ka sø - tø kom hit sko me pik-kø
dup-pø ho ni Flø - tø; mø ei li - ti Stik - kø,

g Sul-lam lul-lam li - ten sull! Hatt me uss ei stø-ge full,

h Lø-va lø-va li - ne aa li - ne! Gud gje so-le skjì - ne, aa skjì - ne!
maat - te faa

i Sul-le sul-le Bar-ne Grø-ten sto i Jar-ne,

j Saft, Sei - de Sipp Sapp, See - pe, ich
Hol - der, Erl und Wei - de! Mach mir ei - ne Flø - te

k Bak - ke, bak-ke Ku - chen, der Båk - ker hat ge-ru - fen,
wer will gu - ten Ku-chen bak- ken, der muss ha-ben sie-ben Sa-chen,

a ko-ka fuld taa Riu-me-graut aat dei ves-lø Baad - ne;

b Lø - a o so Laa - vin, Stab-bu-ro o so Kaa - vin.

c ly-u o so lå - ven, stab-bu-re o so ko-ven.

f kom hit mæ ein Tit-ti - li - on o

g fir-o - tju-ge i kór ei rón me sli - - ke små-e gu-ta, kjø-ke-
gjen-to,

h Aa-ver me, aa-ver de, aa-ver aa-ker, aa-ver eng,
aa-ver tøj, aa-ver tre, aa-ver jom-fru Ma-ris seng,

i Mo-ra sto aa stap-pa Konn, Fa-ren bles i vak-kert Honn, Sø-strasat i Gru - va,

j Ei, du lie-bes Pfeif - lein.

a Far'n han sit - tø o har-pa Kød'n, Sy-stø ho sit - tø o spin-nø Guld,
Mo-re ho blæ- sø i vak-kert Hød'n.

b Små - e Gu - ta høg-ge Ve, små-e Gjen-to dra-ga te, langt
små - e Gjen-to dra-ga te,

c || Små - e gu - ta høg-ge ve, || langt burt - i li - o,
små - e gjen-to dra-ga te,

d in - gin Kav - ring ska du faa,

f mæ ein li - ten Val - spon;

g ne o kam-mer-se o hau-gen up-på ta - ke. So le-ta me vog - gud'n gan-ge, o

a Bro - ren gaar i Sko-ge, ja - ga al - le vil - le Dyr, æ' n brun i Bo - ge,
 æ han kvit so kjøyr'n hit,
 æ han graa, so lat' n gaa,

b o - va Li - o

d før sko me le - ta Vøg - ga staa o le - ta so Baad - nø graa - tø

g al - le bod ne ska grå - te
 Val - le små - gu - tad' n grå - te
 al - le små - gjen - tud' n grå - te

463

a so lat' n gaa i Sko - - ge.

b o langt o - va Li - - o.

c langt burt - i li - - o.

d o le - ta so Baad - nø graa - - tø.

e langt o - va - te li - - o..

f husk' n upp i Ba - - kar - øvd' n.

g me fi - re - o - tju - ge slags lå - - te.

h aa - ver al - le som bo paa jor - - den.

i sau - ma Gul - le paa Hu - - va aat smaa Bon - na.

464a

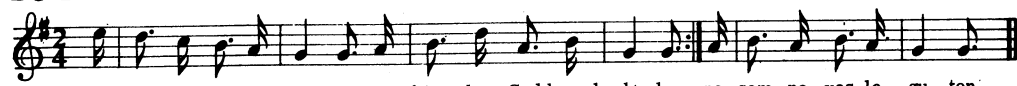

So - ri ro - ri rug - ge, kjø - pe Baad - ne Vug - ge, ny - e Sok - ka, ny - e Sko, saa vil Baad - ne

heim - at ro, te Ma - ma si - ne.

464b

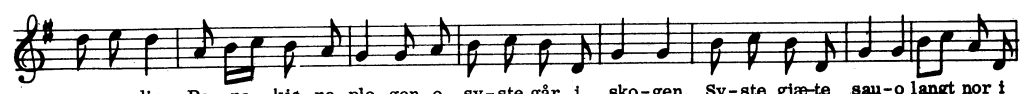

No rei - ser me paa stø - len, so kjem han Gud - brands - dø - len, no som - na ves - le gu - ten.

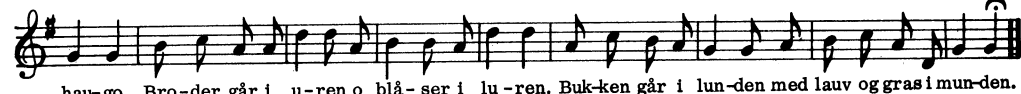
465

So - ri mo - ri godt båd' n! ma - ma sit spinn blått gåd' n, bi, bi li - tin ting. Ret - no kje - me

pa - pa din. Pa - pa kjø - re plo - gen, o sy - ste går i sko - gen. Sy - ste gjæ - te sau - o langt nor i

hau - go. Bro - der går i u - ren o blå - ser i lu - ren. Buk - ken går i lun - den med lauv og gras i mun - den.

466

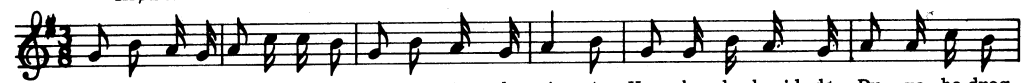

Hatt me al - le hu - se ful - le med sli - ke små sul - le små - gu - ta! Lø - o, lå - vin, sto - go, gjen - ta

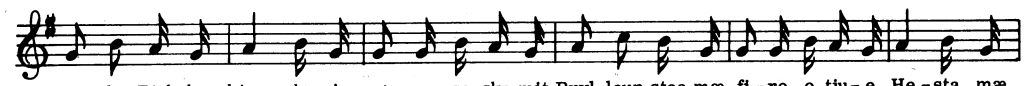

kle - vin; had - de me so man - ge små, skul - de de bli mo - ro tå.

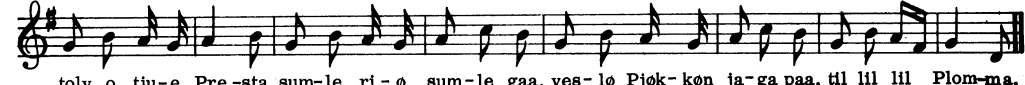
467a IKØDN

I - kødn stoi En - gen o slo, in - gjin Mann dæ vi - stø, Kraa - ka ho breid - dø Du - va ho drog,

ves - lø Pjøk - køn kjøyr - dø, i - mør - go so ska mit Bryl - laup staa mæ fi - re o tju - e He - sta, mæ

tolv o tju - e Pre - sta sum - le ri - ø sum - le gaa, ves - lø Pjøk - køn ja - ga paa, til lil lil Plom - ma.